

Установа културе КОРАЦИ • Крагујевац • Др Јована Ристића 7
ПИБ 110182371 • Матични број 17907859
office@ustanovakoracikg.rs

На основу члана 20. став 3. Правилника о условима и начину спровођења Јавног конкурса за издавање монографских публикација Установе културе „Кораци“ Крагујевац број 3631 од 27.11.2024. године, члана 23. став 1 тачка 3 Статута Установе културе „Кораци“ број 71/23 од 18.1.2023. године – пречишћен текст и Извештаја о спроведеном конкурс у број 320, директор Установе културе „Кораци“ дана 12.2.2026. године доноси

О Д Л У К У О ИЗБОРУ ДЕЛА ЗА ИЗДАВАЊЕ У 2026. ГОДИНИ

ОДОБРАВАЈУ СЕ за издавање у 2026. години следећа дела, изабрана путем Јавног конкурса за издавање монографских публикација у 2026. години:

1. Монографија „Срцем кроз векове – Коло српских сестара Крагујевац 1903 – 1991 – 2026“, приређивача Леле Вујосевић,
2. „Клинци из Заставиног солитера“, ауторке Сташе Манојловић,
3. „Алекса у Змајоленду“, аутора Александра Илића,
4. „Песме кад се не сме и реч више“, ауторке Татјане В. Кањевац,
5. „Астронаутика југа“, аутора Радомира Митрића,
6. „Портрети и друге слике“, аутора Горана Јоксимовића,
7. „Афоризми“, аутора Марка Миљковића,
8. „При памети“, аутора Радета Кецојевића,
9. Монографија Душка Дуција Јовића,
10. „Буди_мир“, ауторке Марије Лековић,
11. „Егземплари“, аутора Марка Глишића,
12. „Кругозорја: путеви и странпутице, путовања и путописи“, аутора Мирка Демића,
13. „Вести из Апсурдистана“, аутора Владимира Стефановића.

НЕ ПРИХВАТАЈУ СЕ за објављивање следећа дела којима су аутори конкурисали на Јавном конкурс у за издавање монографских публикација у 2026. години:

1. „На маргини“, аутора Александра Васовића,
2. „Живот у цитатима“, аутора Радомира Глођовића,
3. „Временска прогноза за октобар“, аутора Марка Филиповића,
4. „Археолошки трагови у центру Крагујевца“, аутора Милована Луковића,
5. „Драме“, аутора Владимира Ђорђевића,
- 6 – 11. „Алексин свет“, „Ко је коме шта“, „Мој канадски слон“, „Молитва за вештицу“, „Приручник за згоде и незгоде“ и „Раскошна моја“, аутора Александра Илића,
12. „Господар сете“, аутора Николе Филиповића,
13. „Ледени сан“, аутора Саше Мићковића,

14. „Лазарев белег“, ауторке Наде Петровић,
15. „Кад прође време“, ауторке Весне Вучетић,
16. „Низ чивит ветра“, ауторке Славице Пауновић,
17. „Песме о обичном ужасу“, аутора Драгана Цветановића,
18. „Легенда о вештици и вампиру“, аутора Ивана Милошевића,
19. „Чалабрцкање нерава“, аутора Жељка Јовановића,
20. „Песме“, аутора Драгослава Влајковића,
21. „Пребиловачка голубица“, аутора Александра Живковића,
22. „Нико и ништа у Београду“, аутора Зорана Илића,
23. „На дан њеног венчања“, ауторке Косаре Рајић,
24. „Арсенал у Крагујевцу“, аутора Милоша Јуришића,
25. „Фамилија Предојевић из Чумића – Сећања“, аутора Радмила Предојевића.

Уредници дела изабраних за објављивање и динамика објављивања биће уређени посебним актом.

Тиражи дела изабраних за објављивање биће утврђени посебним уговорима између издавача и аутора/приређивача, при чему тираж дела не може бити мањи од 100 примерака.

На изабраним делима могу бити вршене уметничке интервенције уреника, у сарадњи са ауторима.

Образложење

Директор Установе културе „Кораци“ расписао је 1.12.2025. године Јавни конкурс за издавање монографских публикација у 2026. години. Конкурс је био отворен до 26.12.2025. године и на њега је пристигло 38 пријава, чији је преглед дат у табели која следи.

Бр.	Подносилац	Назив дела	Датум пријема
1.	Мирко Демић	„Кругозорја“	5.12.2025.
2.	Раде Кецојевић	„При памети“ афоризми	5.12.2025.
3.	Коло српских сестара (Татјана Марковић)	„Срцем кроз векове“ монографија	8.12.2025.
4.	Александар Васовић	„На маргини“ кратак роман	10.12.2025.
5.	Сташа Манојловић	„Клинци из Заставиног солитера“	12.12.2025.
6.	Радомир Глођовић	„Живот у цитатима“	15.12.2025.
7.	Марко Филиповић	„Временска прогноза за октобар“	18.12.2025.

8.	Радомир Митрић	„Астронаутика југа“	18.12.2025.
9.	Милован Луковић	„Археолошки трагови у центру Крагујевца“	19.12.2025.
10.	Владимир Ђорђевић	Драме	19.12.2025.
11.	Александар Илић	„Алекса у Змајоленду“	22.12.2025.
12.	Александар Илић	„Алексин свет“	22.12.2025.
13.	Александар Илић	„Ко је коме шта“	22.12.2025.
14.	Александар Илић	„Мој канадски слон“	22.12.2025.
15.	Александар Илић	„Молитва за вештицу“	22.12.2025.
16.	Александар Илић	„Приручник за згоде и незгоде“	22.12.2025.
17.	Александар Илић	„Раскошна моја“	22.12.2025.
18.	Никола Филиповић	„Господар сете“ – песме	22.12.2025.
19.	Саша Мићковић	„Ледени сан“	22.12.2025.
20.	Нада Петровић	„Лазарев белег“ - роман	23.12.2025.
21.	Весна Вучетић	„Кад прође време“ – песме	23.12.2025.
22.	Владимир Стефановић	„Вести из Апсурдистана“ – афоризми	23.12.2025.
23.	Дејан Алексић	Монографија Дуција Јовића	23.12.2025.
24.	Славица Пауновић	„Низ чивит ветра“ – песме	24.12.2025.
25.	Драган Цветановић	„Песме о обичном ужасу“	24.12.2025.
26.	Иван Милошевић	„Легенда о вештици и вампиру“	25.12.2025.
27.	Марко Миљковић	афоризми	25.12.2025.
28.	Горан Јоксимовић	„Портрети и друге слике“	25.12.2025.

29.	Марија Лековић	„Буди_мир“ – приче	25.12.2025.
30.	Жељко Желе Јовановић	„Чалабрцкање нерава“	25.12.2025.
31.	Драгослав Влајковић	Песме	25.12.2025.
32.	Марко Глишић	„Егземплари“	25.12.2025.
33.	Александар Живковић	„Пребиловачка голубица“ – роман	25.12.2025.
34.	Зоран Илић	„Нико и ништа у Београду“ – роман	25.12.2025.
35.	Љиљана Пауновић (Косара Рајић)	„На дан њеног венчања“	25.12.2025.
36.	Милош Јуришић	„Арсенал у Крагујевцу“	26.12.2025.
37.	Татјана Кањевац	„Песме кад се не сме и реч више“	26.12.2025.
38.	Радмило Предојевић	„Фамилија Предојевић из Чумића – Сећања“	8.1.2026. <i>преп.</i> <i>пошиљка</i> RD96043661 4RS

Од наведених, Комисија је најпре утврдила да је пријава Славице Пауновић (дело „Низ чивит ветра“) непотпуна, будући да је кандидаткиња послала само текст песама, док образац пријаве Установи ни на који начин.

Разматрајући прихватљиве пријаве, Комисија се приликом прегледа пријава и избора дела која се предлажу за објављивање, водила првенствено квалитетом, уметничком вредношћу и фактографским значајем предложених дела. Поред наведених критеријума, Комисија је увек имала у виду и расположива средства за реализацију издавачке делатности предвиђена буџетом Установе за 2026. годину. С обзиром на наведено, Комисија је става да 13 дела испуњава све неопходне књижевне критеријуме, као и да својим квалитетом и уметничком вредношћу завређују објављивање. Тих 13 дела су:

1. Монографија „Срцем кроз векове – Коло српских сестара Крагујевац 1903 – 1991 – 2026“, приређивача Леле Вујошевић,
2. „Клинци из Заставиног солитера“, ауторке Сташе Манојловић,
3. „Алекса у Змајоленду“, аутора Александра Илића,
4. „Песме кад се не сме и реч више“, ауторке Татјане В. Кањевац,
5. „Астронаутика југа“, аутора Радомира Митрића,

6. „Портрети и друге слике“, аутора Горана Јоксимовића,
7. „Афоризми“, аутора Марка Миљковића,
8. „При памети“, аутора Радета Кецојевића,
9. Монографија Душка Дуција Јовића,
10. „Буди_мир“, ауторке Марије Лековић,
11. „Егземплари“, аутора Марка Глишића,
12. „Кругозорја: путеви и странпутице, путовања и путописи“, аутора Мирка Демића,
13. „Вести из Апсурдистана“, аутора Владимира Стефановића.

Када је реч о предложеним делима, мишљење Комисије о њима је следеће.

Монографија „Срцем кроз векове – Коло српских сестара Крагујевац 1903-1991-2026“ заснована је на архивској грађи и пружа увид у континуитет рада Кола српских сестара у Крагујевцу од његовог оснивања 1903. године, преко обновљених активности 1991. па све до данашњих дана. Њом се уједно обележава и 35 година од обнове рада овог добротворног хуманитарног удружења.

Монографија је према наводима „замишљена и реализована као систематична, свеобухватна могућност увида у рад Кола, намењена је свим сарадницима, донаторима, пријатељима удружењима и целокупној јавности“. Такође, она „сведочи о марљивости, истрајности и пожртвованости жена које су у тешким животним околностима за већину грађана Србије, несебично помагале свом народу, у име непролазних вредности: доброте, поштења и родољубља“.

Посебна вредност овог материјала лежи у намери да се расветли и боље разуме улога жена у друштвеном, културном и хуманитарном контексту датог временског интервала.

„Клинци из Заставиног солитера“ је првенац списатељице Сташе Манојловић. У питању је ауторка млађе генерације која се бави писањем поезије и прозе за децу и ово је њено прво огледање у дужој форми.

Рукопис је представљен као збирка прича у којој упознајемо Лазаревиће – браћу Јанка и Желка и њихову сестру Соњу. Како сама ауторка наводи „јунаци ових прича ће се суочити са питањима идентитета, породице, одговорности, храбрости и пријатељства и све то уз (не) малу дозу авантуре“.

Приповедање у рукопису чврсто је повезано и ситуације у животима младих јунака надовезују се једна на другу тако да се у овом рукопису брише јасна граница између збирке прича и романа. Стилски уједначеним тоном, уз много тоpline и сентимента ауторка нам преноси атмосферу времена и ствара уједно ширу слику одрастања генерације која је рођена касних осамдесетих. Познати топоним (Заставин солитер) и препознатљива мапа града којом се крећу јунаци прича додатно доприносе аутентичности и уверљивости овог ауторског гласа.

Аутор Александар Илић до сада је објавио више књига за децу (међу њима збирке поезије, збирку басни и прича). У новом рукопису под називом **„Алекса у Змајоленду“** приповеда о дечаку који креће у авантуру како би грађане једне далеке земље спасао од помахниталог змаја Ветроње.

Онеобичавање је важан поступак у овим причама па аутор тако своје јунаке (уз Алексу то су превасходно различите животиње; углавном измишљене) ставља у необичне ситуације, придружујући им и необичне реакције. На овим темељима аутор гради и елементе хумора, као и изненађења и неочекиваних преокрета што ове приче чине забавним и замиљивим за читање.

Збирка под називом „**Песме кад се не сме и реч више**“ представља циклус песама Весне В. Кањевац. Сврстане у пет тематских целина, оне нам приказују ауторку која живи кроз поезију и која дубоко, готово телесно и чулно, промишља о животу у свим његовим аспектима.

Зароњена у слике савременог света – од друштва које се осипа, пропада и мења пред нашим очима, преко судбине људи са којима долази у додир, па све до личних, интимних доживљаја – ауторка своје рефлексije износи у снажним и упечатљивим сликама. Те слике и њен ауторски глас често су оштри у осуди неприхватљивог и уједно (на другој страни) су подржавајући и непрекидно жедни живота у његовој пуној снази. У оба случаја они наглашавају њен страствени однос према доживљеном, позивајући (и истовремено прозивајући) читаоца да и сам преиспита своје бивствовање.

Збирка песама „**Астронаутика југа**“ садржи мноштво интертекстуалних референци које упућују на поезику Милутина Бојића, Миодрага Павловића, Васка Попе и других репрезентативних српских песника. То је путописна, медитеранска поезија, која комплексно приказује природу овог културног подручја. Посебно висок ниво зрелости, ова поезија показује преко мета- и аутопоетичког слоја чиме аутор доказује свестан однос према поезији коју ствара.

Горан Јоксимовић, „**Портрети и друге слике**“ – Течно, ритмично и катарзично приповедање реченицом богатог вокабулара, карактерише стил ове збирке кратких прича. Тзв. галерија ликова концептуално је парадигматски устројена преко, махом завичајних портрета, што рукопису даје на додатном значају у домену локалне културне баштине. Оквир књиге структурно је добро постављен: у „Прологу“ и у епилогу збирке је Милутин Дедић, српски академски сликар, историчар уметности и путописац.

Марко Миљковић, „**Афоризми**“ – Афористичар Марко Миљковић показује лудистичке импулсе док ствара ову кратку форму, а чији је квалитет оправдао дефиницију да је афоризам „дриблинг духа на малом простору“. Хумор у Миљковићевим афоризмима је веома разноврстан и вишеслојан, са мноштвом вишеструких језичких обрта. Сврха рукописа, гледано на дубљем нивоу тумачења, лежи и у освешћивању читаоца о сложености српског језика као и на указивању на језичке потенцијале које српски језик собом носи.

Раде Кецојевић, „**При памети**“ – Културно-књижевна референтност Кецојевићевих афоризама је неупитна и она се односи махом на литературу и медије друге Југославије. Поигравање изрекама је изузетно спретно и креативно спроведено.

Монографија Дуција Јовића, аутора који је излагао на многим домаћим и иностраним ликовним изложбама, представља својеврсно материјализовање заокружености опуса овог ликовног ствараоца, награђиваног у земљи и иностранству.

„**Буди мир**“ Марије Лековић збирка је кратких лирских записа у чијем је необичном наслову и име претка (деде-ујака) Будимира, који дух, стил, сан и поглед на свет ове књиге завештава и оставља оној која ће га наследити и писмом инкарнирати, и игра речи: „Буди мир” као императив, готово божански налог-заоставштина: буди у миру, у спокоју творца и стварања, али и „Буди мир” као „буђење мира”, императив раичковићевски упућен самој поезији и њеним преображајним снагама и моћима да свет (изнова) створе смиливши га. Лишени било какве догађајности у конвенционалном смислу и значењу узбудљивог наратива, заплета и фабуле, ови лирски записи имају за циљ (и у тој намери успевају) да наизглед неважне доживљаје, везане за баналност свакодневног живљења у провинцији (баналној по себи), саобраћања са другима у уобичајеним и вечито понављаним сусретима и ситуацијама, преточе у јединствене и непоновљиве моменте надахнућа и поетичке неприкосновености.

„**Егземплари**“ Марка Глишића пример су, у најбољем смислу те речи, завичајне литературе, ако је улога такве литературе да простор у коме проналази инспирацију, из кога је антејски црпе, преобликује и преобрази сходно сопственим онтопоетичким захтевима и смерницама. Тиме се простор симболички богати и поново ствара, *постајући* и он сам и нешто друго од себе самог, у једној перспективи до сада невиђеној, али која, овом књигом, Крагујевцу дефинитивно почиње да припада. У својим цртицама, својеврсним записима градског шетача, које за подлогу имају махом ситне згоде и незгоде (измишљене или доживљене, свеједно је) из урбане свакодневице (људе и типове, карактере и менталитете, а не препознатљиве пејзаже), аутор успева готово немогуће, да хармсовски квалитет свога рукописа (кратка, помало апсурдна фабула и ефектан обрат-поента на крају) одржи константним од почетка до краја, не склизнувши ниједног тренутка нити у јефтин и груб хумор, нити у слабу и немотивисану (испражњену) поенту.

Књига путописа Мирка Демића „**Кругозорја: путеви и странпутице, путовања и путописи**“ жанровски је полифоно дело којим се типична форма путописа редефинише, а приповедачев боравак у свету (али и у завичајном простору, који, удаљењем и различитим облицима отуђења, алијенације, бива нов и туђ) постаје идеалан оквир за прелажење и превазилажење жанровских граница, те стварање једног сасвим особеног типа хибридне прозе. Демић пише путопис, приповедну прозу, есеј и књижевну критику, наизглед их чак и одвајајући и смештајући у посебне делове своје књиге, а да су сви ови различити елементи, жанрови и дискурси, истодобно присутни (само у другачијем распореду снага) у сваком његовом тексту, чија се структура на тај начин максимално усложњава у вешто вођеним, а наизменичним и сталним променама регистра. Тако ће, посредством читалачког доживљаја (који већ јесте својеврсно путовање), бити повезиване опсервације са властитих „путева и странпутица” са сликама са путовања других аутора, док, у узлазној градацији, дијалог са сапутницима, постаје дијалог са претходницима-путописцима и, најзад, монолог, (само)запитаност, дилема и сумња, што су моменти у којима се опсервација продубљује, а путописац и посматрач уступа своје место приповедачу.

Књига афоризама „Вести из Апсурдистана“ Владимира Стефановића у језгровитој и ефектној форми хумористичке, иронично-циничне и пародичне опаске на парадоксалан начин истовремено сажима и у себе укључује (заокружује заправо) најшире аспекте стварности (локалних и глобалних прилика) и у друштвено-политичком и у културолошком смислу. Следећи домановићевску традицију и домановићевску топопоетичку имагинацију, Стефановић своје афоризме смешта у имагинарни дистопијски простор хиперболизоване садашњице и свакидашњице у коме се његова афористична реченица догађа (у коме се једино и може *догодити*) и као критичко-иронични осврт и као одраз хуморно-фантастичне и метафоричке надоградње реалности.

У ставу 2. диспозитива одлуке, дат је списак дела која нису прихваћена за објављивање у 2026. години. Руководeћи се уметничком и фактографском вредношћу пријављених дела, али и расположивим средствима Установе културе „Корац“, Комисија сматра да предност треба дати делима из става 1. диспозитива одлуке.

Уредници појединачних дела, динамика објављивања, тираж и друга питања од значаја за реализацију издавања дела биће уређена посебним актима (одлуке, уговори и сл.).

Уредници имају право да врше одговарајуће уметничке и друге интервенције, у циљу унапређења изабраних дела, у сарадњи са ауторима.

На основу свега наведеног, одлучено је као у диспозитиву.

Директор
Бојан Павловић

